

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205170
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3120205170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu A. B. A., C., so sídlom D., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Herbulákom, so sídlom Trenčín, Brnianska 1K, proti žalovanému F. A., G., so sídlom D., H. XX, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 3.174,53 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/9/2020-88 zo dňa 13. septembra 2021 takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.587,27 eur od 20.05.2020 do zaplatenia, v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietajúceho výroku II. **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e** a vo zvyšujúcej časti zamietajúci výrok II. a výrok III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.587,27 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v ostatnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.174,53 eur s 5 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 20.5.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 05.03.2020 v čase o 15:35 hod. došlo na ulici Zlatovská - VOD-EKO v Trenčíne k stretnutiu prevádzok 2 motorových vozidiel - motorového vozidla zn. BMW X6, s evidenčným číslom I. XXX B., držiteľom ktorého je žalobca a vodičom ktorého bol v čase nehody A. J. a motorového vozidla zn. Škoda Superb s evidenčným číslom I. XXX K., vlastníkom ktorého je L. L., v čase nehody poistený u žalovaného a vodičkou, ktorého bola v čase nehody B. L.. Ku škodovej udalosti došlo pri výjazde z areálu spoločnosti VOD - EKO, a.s. Trenčín na ulicu Zlatovská v Trenčíne, pričom uvedené miesto sa nepovažuje za križovatku. Účastníkovi škodovej udalosti, vodičke motorového vozidla Škoda Superb, B. L. bola uznaná vina a zároveň uložená bloková pokuta vo výške 10 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb., spáchaný porušením § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (číslo bloku: J0291751). Pri stretnutí prevádzok došlo aj k poškodeniu vozidla žalobcu, jeho oprava bola vykonaná v autorizovanom servise T.O.B, s.r.o. (BMW Service) a za vykonanú opravu bola servisom vystavená faktúra č. 2020300736 zo dňa 02.04.2020 vo výške 3.174,53 eur, ktorú žalobca uhradil.

2. Súd prvej inštancie právne vec súd posúdil podľa § 427 ods. 1, § 428, § 431, § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 až 8, § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 4 ods. 1 písm. c), § 4 ods. 2 písm. l), § 21 ods. 1, § 22 ods. 2, § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Pri strete prevádzok ide

o objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovednosť vzniká bez ohľadu na zavinenie. Pri strete prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov, ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody (§ 431 OZ).

Z povahy prevádzky dopravných prostriedkov vyplýva požiadavka, aby prevádzateľ aj v týchto prípadoch zodpovedal za škodu, ktorú nezavinil. Ustanovenie § 431 OZ, ktoré nadväzuje na právnu úpravu zodpovednosti podľa ust. § 427 a 429 OZ, umožňuje posudzovať zodpovednosť za škodu spôsobenú stretom dvoch alebo viacerých prevádzok a škodu samu ako celok, pričom každý z prevádzateľov nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti, ktorú mal na spôsobení škody. Súd sa sústredil na posudzovanie okolností významných pre posúdenie účasti na vzniku škody pri strete prevádzok dopravných prostriedkov, nakoľko je potrebné posudzovať širší okruh okolností, ako len podiel zavineného protiprávneho konania jedného z vodičov, keď rozhodná je účasť, ktorú mali prevádzatelia, teda všetky okolnosti vzniku škody na obidvoch stranách, s ktorými je škodlivý následok v príčinnej súvislosti. V zmysle § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Súd mal za preukázané, že vodičke motorového vozidla Škoda Superb, B. L. bola uznaná vina a zároveň uložená bloková pokuta

vo výške 10 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb., spáchaný porušením § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, t. j. z jej strany došlo k porušeniu povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. To však podľa súdu neznamená, že by jej porušenie povinnosti automaticky vylučovalo zodpovednosť prevádzateľa druhého dopravného prostriedku, aj keď jeho prípadné porušenie povinností nebolo zo strany policajných orgánov zistené resp. preukázané. Z výpovede svedkov mal súd za preukázané, že ku škodovej udalosti došlo pri výjazde

z areálu spoločnosti VOD - EKO, a.s. Trenčín na ulicu Zlatovská v Trenčíne, čiže pri výjazde z pozemku ležiaceho mimo cesty. Svedkovia sa tiež zhodli na tom, že z areálu vychádzalo vozidlo zn. Škoda Superb, ktoré dávalo prednosť vozidlu na ceste t. j. vozidlu zn. BMW X6

a vozidlo zn. BMW X6 na tejto hlavnej ceste zastavilo bez toho, že by to vyžadovala situácia v cestnej premávke. Vodič vozidla zn. BMW X6 uviedol, že počas jazdy mu zazvonil mobil

a bol požiadany, aby v areáli VOD-EKO, a.s. nakúpil nejaké veci v železiarstve a nakoľko už bol za odbočkou do tohto areálu, vozidlo zastavil a zaradil spiatočku, kým vodička vozidla zn. Škoda Superb uviedla, že vozidlo zn. BMW X6 začalo cúvať a ono narazilo do jej auta. Svedkovia sa nevedeli zhodnúť na tom, akým spôsobom došlo k stretu oboch vozidiel. Súd konštatoval, že aj v prípade vodiča vozidla zn. BMW X6 došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, a to konkrétne § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel. Súd ustálil, že porušenie uvedenej povinnosti malo za následok stret predmetných vozidiel, nakoľko nie je oprávnené požadovať od vodiča vozidla, vychádzajúceho z pozemku mimo cesty, aby predpokladal náhle zastavenie vozidla, pohybujúceho sa po hlavnej ceste,

ak na tejto ceste nebol iný účastník cestnej premávky, ktorý by mohlo vytvoriť náhlu prekážku pre vozidlo jazdiace po hlavnej ceste. Porušenie uvedenej povinnosti súd ale nepovažoval za jedinú príčinu vzniku stretu prevádzok, k stretu prevádzok prispelo

aj porušenie povinnosti vodičky vozidla zn. Škoda Superb podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Súd preto ustálil, že vodiči oboch vozidiel sa porušením svojich povinností vodičov v cestnej premávke dopustili konania, ktoré sa rovnakou mierou podieľalo na vzniku stretu motorových vozidiel, čiže podiel vozidla

zn. BMW X6 súd stanovil na 50 % a podiel vozidla zn. Škoda Superb na 50 %.

3. Z obsahu záznamu o škodovej udalosti súd zistil, že vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb vyhlásila, že si je vedomá zavinenia dopravnej nehody. Toto prehlásenie malo podľa súdu zásadný význam pre samotnú kvalifikáciu škodovej udalosti z hľadiska toho, že sa nejedná o

dopravnú nehodu, ale iba o škodovú udalosť, ktorú orgány policajného zboru neobjasňujú. Za takejto situácie už zodpovednosť vodičky podľa súdu nebolo možné posudzovať na základe vyhodnotenia jej zodpovednosti z okolností dopravnej nehody,

ale na základe dohody, teda dvojstranného právneho úkonu uzavretého medzi dvomi účastníkmi škodovej udalosti o tom, ktorý z nich nesie zodpovednosť za dopravnú nehodu

a teda aj za škodu, ktorá na základe nej vznikla. Súd dospel k záveru, že zodpovednosť vodičky vozidla zn. Škoda Superb je v tejto veci potrebné posudzovať na základe jej uznávajúceho prejavu, ktorý predstavuje jej záväzok uhradiť škodu, a to nad rámec poisťného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa zákona č. 381/2001

Z. z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorových vozidiel (§ 5 ods. 2 písm. a/). Z uvedeného podľa súdu vyplývalo, že zodpovednosť samotnej vodičky

v takomto prípade nekopíruje zodpovednosť žalovaného ako poisťovne, keďže sa zakladá na iných právnych dôvodoch. Nakoľko výška škody na motorovom vozidle zn. BMW X6 nebola medzi sporovými stranami sporná (3.174,53 eur), súd ustálil, že žalovaný ako poisťovateľ prevádzkovateľa vozidla zn. Škoda Superb je povinný nahradiť žalobcovi sumu vo výške 1.587,27 eur (50 % z výšky škody). Žalobca si voči žalovanému uplatňoval aj nárok na úroky z omeškania, a to vo výške 5 % ročne z uplatňovanej sumy (3.174,53 eur)

od 20.5.2020 do zaplatenia. Súd tento nárok žalobcu nepovažoval za dôvodný. Zákon

č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje možnosť požadovať úroky z omeškania v § 11 ods. 6 a 8. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poisťného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť, uloženú mu v súvislosti so štetením poisťnej udalosti a tiež, keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poisťné plnenie. Zo spisu vyplývalo, že v posudzovanom prípade si žalovaný splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým,

že listom zo dňa 19.05.2020 poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poisťné plnenie, preto súd konštatoval, že do omeškania by sa dostal

s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa

§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti uplatňovaných úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej strane nepriznal právo na náhradu trov konania, keď každá zo strán mala úspech v časti 50 %.

4. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca uviedol, že po právnej stránke súd prvej inštancie aplikoval správny predpis, a to ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka, ktorý si ale podľa žalobcu súd nesprávne vyložil. Podľa žalobcu bolo úlohou súdu prvej inštancie pri aplikácii § 431 Občianskeho zákonníka ustáliť na každej zo strán konkrétne skutkové okolnosti, ktoré viedli k stretu prevádzok a v prípade, ak zistí, že takéto okolnosti, zakladajúce objektívnu zodpovednosť, boli na oboch stranách, musí starostlivo zvážiť ich význam a mieru, akou sa podieľali na strete prevádzok. Takýmto spôsobom ale súd prvej inštancie podľa žalobcu nepostupoval. Súd prvej inštancie u oboch prevádzateľov nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti, ktoré viedli k stretu vozidla BMW X6 a vozidla Škody Superb. Súd prvej inštancie ustálil, že vodička Škody Superb porušila svoju povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona o cestnej premávke, a teda povinnosť vodiča venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. S takouto kvalifikáciou porušenia povinnosti vodičky Škody Superb sa žalobca stotožnil. Po ustálení skutkového stavu však podľa žalobcu uniklo pozornosti súdu prvej inštancie, že vodička Škody Superb porušila inú, závažnejšiu povinnosť vodiča, upravenú v § 21 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, v zmysle ktorého je vodič pri vchádzaní na cestu z pozemku ležiaceho vedľa cesty, areálu s obmedzeným prístupom, oploteného objektu, garáže, parkoviska, obrátiska električiek a podobných miest, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Takéto porušenie povinnosti vodičky Škody Superb, a teda nedanie prednosti v jazde vozidlu BMW X6 vyplýva

aj z fotodokumentácie, ktorá je súčasťou súdneho spisu, ako aj zo zhodných svedeckých výpovedí. Žalobca mal za to, že porušenie vyššie uvedených dvoch základných povinností vodičky Škody Superb sú primárnou a jedinou príčinou vzniku škodovej udalosti. Nestotožnil sa s tvrdením súdu prvej inštancie, že pokiaľ by vozidlo BMW X6 na ceste nebolo zastavilo,

k stretu prevádzok by nedošlo a Škoda Superb by sa riadne zaradila do cestnej premávky.

Pri posudzovaní miery účasti na strete prevádzok bolo povinnosťou súdu zaoberať sa aj otázkou, ktorý z vodičov mal viac možností škodovej udalosti zabrániť. Ak by tak urobil, musel by konštatovať, že vodič BMW X6 sa prakticky nemal ako zrážke vyhnúť, pretože Škoda Superb do neho nečakane narazila zozadu. Na druhej strane vodička Škody Superb, odhliadnuc od toho, že porušila minimálne dve zákonom uložené povinnosti vodiča, teda nevenovala sa plne vedeniu vozidla a nedala prednosť v jazde, mala po spozorovaní vozidla BMW X6 možnosť vyhnúť sa zrážke buď intenzívnym brzdením, alebo prejdením

do protismeru, kde sa podľa zhodných svedeckých výpovedí v tom čase žiadne auto nenachádzalo. Súd prvej inštancie vodičovi žalobcu vytyka porušenie zákazu zastaviť a stáť, pričom podľa žalobcu zo zisteného skutkového stavu bolo jasné, že o zastavenie a státie

v právnom zmysle nešlo. Státím sa rozumie uvedenie vozidla do pokoja na dlhšie, ako je čas dovolený na zastavenie (§ 2 ods. 2 písm. t) Zákona o cestnej premávke) a zastavením sa rozumie uvedenie vozidla do pokoja na čas nevyhnutne potrebný na urýchléné nastúpenie alebo na vystúpenie prepravovaných osôb alebo na urýchléné naloženie, alebo na zloženie nákladu (§ 2 ods. 2 písm. y) Zákona o cestnej premávke). V predmetnej veci nešlo o prípad zastavenia alebo státia v právnom zmysle slova. Rovnako za zastavenie nemožno považovať situáciu, keď vodič uvedie vozidlo do stavu pokoja v situácii, keď dáva prednosť iným účastníkom cestnej premávky. Z vykonaného dokazovania podľa žalobcu vyplynulo, že vodič BMW X6 nezastavil za účelom vystúpenia alebo nastúpenia prepravovaných osôb, alebo manipulácie s nákladom, ale výlučne s úmyslom odbočiť na miesto mimo cesty, čím neporušil žiadnu z povinností vodiča. Odhliadnuc od uvedeného však nemožno konštatovať porušenie zákazu vodiča v zmysle ust. § 25 ods. 1 písm. u) Zákona o cestnej premávke, pretože miesto škodovej udalosti je prehľadné, ide o dlhú rovnú cestu, na ktorej sa podľa zhodných výpovedí oboch vodičov okrem vozidla BMW X6 a Škody Superb nikto iný v inkriminovanom čase nenachádzal. V predmetnej veci vodič BMW X6 zastavil na protiaľhlej časti vozovky, pričom ak by v danom prípade išlo o križovatku tvaru T, tak by s poukazom na § 25 ods. 1 písm. d) Zákona o cestnej premávke vodič BMW X6 na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty mohol zastaviť a stáť. Pokiaľ teda takéto zastavenie a státie zákonodarca dovoľuje na križovatke tvaru T v obci, tak o to viac platí, že vodič môže zastaviť a stáť na náprotivnej strane oproti miestu výjazdu z pozemku mimo cesty. Z týchto dôvodov považoval tvrdenie, že vodič vozidla BMW X6 porušil zákaz zakotvený v § 25 ods. 1 písm. u) Zákona o cestnej premávke za nenáležité. Taktiež vodičovi BMW X6 podľa žalobcu nemožno vytknúť, že by náhle znížil rýchlosť jazdy alebo náhle zastavil. Z výpovede svedkyne B. L. vyplynulo, že vodič BMW X6 sa nepohyboval rýchlo, jeho rýchlosť odhadla na 30-40 km/hod, svedok A. J. uviedol, že pred zabrzdzením skontroloval situáciu za svojím vozidlom, za ktorým nič nešlo, a teda nič mu nebránilo, aby začal brzdiť, teda brzdením neobmedzil

a ani neohrozil iných účastníkov cestnej premávky. Nebolo pritom jeho povinnosťou predpokladať, že z miesta mimo cesty v tom čase vyjde na cestu vozidlo Škoda Superb. Otázkou, či vozidlo BMW X6 na ceste cúvalo, súd prvej inštancie ustálil tak, že toto vozidlo necúvalo, z ktorého dôvodu vodičovi BMW X6 nemožno klásť za vinu porušenie povinnosti vodiča pri cúvaní, kde platí, že vodič pri cúvaní nesmie ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. Žalovaný v konaní namietal, že jednou z okolností, ktorá má vplyv na vznik škodovej udalosti bolo porušenie povinnosti vodiča BMW X6 podľa § 22 ods. 4 písm. b) Zákona o cestnej premávke, a to, že cúval na križovatke s riadenou premávkou, čo je podľa zákona zakázané. Toto tvrdenie žalovaného podľa názoru žalobcu vyvracia písomná správa OR PZ Trenčín zo dňa 07.06.2021, č. ORPZ-TN-ODI-18-010/2021-ING, v zmysle ktorej miesto stretu prevádzok nie je križovatkou. Žalovaný v konaní iné tvrdenia o tom, že účasť

na škodu má prevádzkovateľ BMW X6 neprodukoval, s výnimkou všeobecného konštatovania o údajne nesprávnej technike jazdy vodiča BMW X6. S poukazom na okolnosti prípadu bolo na mieste, aby súd prvej inštancie ustálil, že prevádzkovateľ vozidla Škoda Superb v plnom rozsahu zodpovedá za vzniknutú škodu, ktorú je žalovaný ako poskytovateľ PZP povinný nahradiť. Ďalej žalobca uviedol, že ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona o PZP ukladá poisťovni povinnosť platiť úroky z omeškania v prípadoch porušenia povinností poisťovne podľa § 11 ods. 6. V danom prípade porušenie povinností žalovaného nespočívalo v oneskorenom prešetrení alebo neposkytnutí písomného vysvetlenia dôvodov, ale v tom, že poisťnú udalosť minimálne sčasti, a to aj podľa názoru súdu prvej inštancie prešetril nesprávne, keďže z výsledkov prešetrovania vykonaného žalovaným vyplynulo, že prevádzkovateľ Škody Superb podľa jeho názoru nenesie na vzniku škody žiadnu zodpovednosť, a preto poisťné plnenie neposkytne. Takýto postup sa aj podľa názoru súdu prvej inštancie ukázal ako nesprávny. Keďže takýto prípad, t. j. neposkytnutie poisťného plnenia z dôvodu nesprávneho prešetrovania poisťnej udalosti nie je v zákone o PZP explicitne riešený, je potrebné otázku úrokov z omeškania posúdiť podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Tým, že žalovaný v konaní pred súdom namietal dôvodnosť uplatňovaného nároku, pričom súd túto dôvodnosť zatiaľ minimálne v časti uznal, žalovaný

sa nezbavuje povinnosti platiť úroky z omeškania. Z týchto dôvodov žalobca trval aj na uplatnených úrokoch z omeškania. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.174,53 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.174,53 eur od 20.05.2020 až do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Podľa žalovaného zo záznamu o preverení oznámenia nevyplýva príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a samotným vznikom škodovej udalosti. Súd podľa žalovaného správne aplikoval § 4 ods. 1 písm. c) zákona

č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Súd tiež správne podľa žalovaného dospel k záveru o tom, že došlo k náhlemu zastaveniu vozidla, čo vyplynulo z výsluchov svedkov na pojednávaní dňa 24.05.2021. Svedok A. J. uviedol, že počas jazdy mu zazvonil mobil, aby niečo kúpil v areáli VOD-EKO, odkiaľ vychádzalo vozidlo poistené u žalovanej, no nakoľko bol už za touto odbočkou do areálu, musel vozidlo zastaviť s vedomosťou o nutnosti cúvania a následnom zaradení spiatočky. Podľa jeho slov išiel rýchlosťou približne 50 km/h, z čoho je možné vyvodiť záver, že v momente zazvonenia mobilného telefónu a informovaní sa o povinnosti odbočiť do areálu VOD-EKO, musel s vozidlom náhle zastať. Komunikáciu

cez mobilný telefón možno tiež podľa žalovaného považovať za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Z výpovede svedkyne B. L. vyplýva, že vozidlo žalobcu registrovala, tomuto dávala prednosť vjazde, nakoľko išiel po hlavnej ceste. Potom, čo tomuto vozidlu dala prednosť v jazde, začala sa

so svojim vozidlom pripájať na hlavnú cestu. Z výsluchu vodičky tiež vyplývalo, že toto vozidlo cúvalo, a teda nemalo len zaradenú spiatočku, čo podľa žalovaného potvrdzuje aj záznam o dopravnej nehode zo dňa 05.03.2020, v ktorom bolo zaškrtnuté políčko

14 – vozidlo cúvalo, a taktiež v plániku nehody. Výklad ustanovenia § 25 ods. 1 písm. u) zákona o cestnej premávke, ktorý žalobca od súdu považuje, je podľa žalovaného prísne formalistický, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplývalo, že vodič vozidla žalobcu

na mieste stretu zastavil a dokonca aj to, že cúval. V otázke úrokov z omeškania, žalovaný súhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie. Samotná skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného nemôže podľa názoru žalovaného spôsobiť, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a prijať záver, že nespĺnením tejto povinnosti sa dostala do omeškania. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a aby žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrváva na podanom odvolaní. Zopakoval, že vodička B. L. bola potrestaná v blokovom konaní pokutou 10 eur, ktoré má podľa § 84 a násl. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch charakter rozhodnutia o vine a je výsledkom priznania vinníka a uznania jeho zodpovednosti

za priestupok. Vozidlo BMW X6 nemalo na nehode žiadnu spoluvinu. Ďalej žalobca zopakoval svoje tvrdenie o tom, za akým účelom došlo k zastaveniu vozidla BMW X6, a teda za účelom odbočenia na miesto mimo cesty, čím vodič neporušil žiadnu povinnosť. Miesto kde došlo k stretu oboch prevádzok nie je miestom, kde by platil zákaz zastavenia a státia. Skutkové tvrdenie o tom, že vodič BMW X6 porušil svoje povinnosti aj tým, že komunikoval cez mobilný telefón mal podľa žalobcu žalovaný uplatniť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania s poukazom na zákonnú koncentráciu konania podľa § 154 CSP. Okrem toho telefonovanie prostredníctvom handsfree zákon povoľuje. V mieste stretu prevádzok nebolo zakázané ani cúvanie, a preto takéto posúdenie by podľa žalobcu nepredstavovalo porušenie povinnosti vodiča BMW X6. Naďalej trval na tom, že žalobca má nárok aj na úroky

z omeškania z dôvodov, ktoré uvádzal už vo svojom odvolaní. Žalobca mal za to, že podľa § 431 Občianskeho zákonníka nebolo preukázané, že by mal na vzniku škody akúkoľvek účasť. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.174,53 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.174,53 eur od 20.05.2020 až do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. V dôsledku odvolania podaného zo strany žalobcu rozhodoval Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 6Co/9/2022-131 zo dňa 24.01.2023, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania a žalovanému priznal nárok proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 282/2023, zo dňa 05.09.2023, bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/9/2022-131 zo dňa 24.01.2023 zrušený a vec bola vrátená Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie. Ústavný súd SR vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že podstata námietok sťažovateľky spočívala v namietanom porušení jej základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie napadnutým rozsudkom krajského súdu v časti týkajúcej sa nepriznania nároku na úrok z omeškania. K meritórnej problematike tvoriacej predmet napadnutého konania už ústavný súd zaujal stanovisko v nálezoch sp. zn. III. ÚS 309/2020, sp. zn. III. ÚS 215/2020, sp. zn. II. ÚS 263/2022, z ktorých v podstatnom vyplýva, že ak poškodený žaluje priamo poisťovňu, na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody, s tým rozdielom oproti všeobecnej úprave, že na úrok z omeškania nemá poškodený nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie prešetrenia poisťnej udalosti a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Krajský súd v napadnutom rozsudku odkazoval na závery nálezu sp. zn. II. ÚS 263/2022 a poukazoval na § 11 ods. 7 zákona o PZP. V náleze sp. zn. II. ÚS 263/2022 sa riešil prípad, keď krajský súd konštatoval, že poškodenému patrí nárok na úrok z omeškania iba v prípade porušenia povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, a to v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, čo bolo ústavným súdom vyhodnotené ako nesprávny výklad dotknutých ustanovení zákona o PZP. Naproti tomu v prejednávanej veci krajský súd konštatoval, že poškodenému patrí nárok na úrok z omeškania až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Výkladom § 11 ods. 7 zákona o PZP sa zaoberal ústavný súd vo veciach sp. zn. III. ÚS 215/2020, sp. zn. III. ÚS 309/2020. V tomto prípade poškodený žaloval priamo poisťovňu, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody, s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov určených na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní určených na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Ústavný súd konštatoval, že výklad § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP, aký na prejednanú vec aplikoval krajský súd, nie je ústavne udržateľný, je v rozpore s judikatúrou ústavného súdu, ako aj najvyššieho súdu. Krajský súd v napadnutom rozsudku síce čiastkovo parafrázoval závery ústavného súdu k prejednávanej problematike, avšak tieto interpretoval nesprávnym spôsobom bez zreteľa na už citovaný právny záver, na ktorý poukázala aj sťažovateľka. Iba odkaz na § 11 ods. 7 zákon o PZP nie je s ohľadom na už uvedené dostatočný, navyše ústavný súd vo svojej judikatúre podal výklad aj § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktorý nekorešponduje so závermi krajského súdu v napadnutom rozsudku.

8. Po zrušení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/9/2022-131 zo dňa 24.01.2023 Ústavným súdom SR bola dňa 05.10.2023 vec opätovne predložená Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný podaním zo dňa 16.10.2023 oznámil súdu, že uhradil žalobcovi istinu vo výške 1.587,27 eur dňa 26.04.2023 a dňa 02.10.2023 uhradil žalovaný aj úroky z omeškania vo výške 233,31 eur a preto žiadal konanie zastaviť.

10. Na podanie žalovaného a s tým súvisiacu výzvu odvolacieho súdu, žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 30.11.2023, v ktorom uviedol, že nakoľko žalovaný uhradil sumu 233,31 eur, predstavujúcu úroky z omeškania, žalobca s poukazom na § 370 CSP podanú žalobu v časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov vo výške 5 % ročne zo sumy 1.587,27 eur od 20.05.2020 do zaplatenia berie späť. Žalobca navrhol, aby odvolací súd s poukazom na § 370 ods. 1 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia podanej žaloby v časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.587,27 eur, aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bol zamietnutý nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania a v tejto časti konanie zastavil. Doplnil, že trovy odvolacieho konania neuplatňuje.

11. Odvolací súd vyzval žalovaného, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 18.12.2023 uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby.

12. V podaní doručenom súdu dňa 20.03.2024 žalobca uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní, kde namietal nesprávne ustálený rozsah svojej účasti na spôsobení škody, keď správne mal byť žalovaný zaviazaný zaplatiť škodu v plnej výške. Poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a nestotožnil sa so zamietajúcou časťou rozsudku súdu prvej inštancie, ani s rozsudkom odvolacieho súdu.

13. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

14. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

15. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Dispozícia s konaním je aj späťvzatie žaloby. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a meritórne vo veci nerozhodoval. Nakoľko v prejednávanvej veci vzal žalobca žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.587,27 eur od 20.05.2020 do zaplatenia, po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a po podaní odvolania, t. j. v odvolacom konaní, avšak skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaný vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, odvolací súd konštatoval, že boli splnené podmienky pre aplikáciu § 370 ods. 1 a 2 CSP, pripustil späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.587,27 eur od 20.05.2020 do zaplatenia, v tomto rozsahu rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/9/2020-88 zo dňa 13. septembra 2021 zrušil a konanie zastavil.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zrušení veci Ústavným súdom SR, opätovne vec preskúmal v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo zvyšujúcej časti zamietajúceho výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

17. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním vo výroku I., ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.587,27 eur, tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal (§ 367 ods. 2, 3 CSP). Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal výrok II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a súvisiaci výrok III., ktorým súd žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

18. S poukazom na skutočnosť, že Ústavný súd SR vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukazyval len na nesprávne závery odvolacieho súdu týkajúce sa úrokov z omeškania a závery ústavného súdu sa nedotýkali posúdenia samotného nároku na náhradu škody ako zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, odvolací súd opätovným preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

19. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná. Súd aplikoval ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. Mal

za preukázané, že vodičke motorového vozidla zn. Škoda Superb, B. L. bola uznaná vina a zároveň uložená bloková pokuta vo výške 10 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, spočívajúci v porušení povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Uvedená skutočnosť podľa súdu prvej inštancie nevyučovala zodpovednosť prevádzateľa druhého dopravného prostriedku. Z vykonaného dokazovania podľa súdu vyplývalo, že vozidlo zn. BMW X6 na hlavnej ceste zastavilo bez toho, že by to vyžadovala situácia v cestnej premávke. Súd preto konštatoval, že aj v prípade vodiča vozidla zn. BMW X6 došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, a to konkrétne § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a teda vodiči oboch vozidiel sa rovnakou mierou podieľali na vzniku škody. Súd tiež aplikoval ustanovenie § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., a teda keď mal za to, že vodička vozidla zn. Škoda Superb uznala podpísaním uznávacieho prejavu povinnosť nahradiť škodu nad rámec poistného plnenia, žalovaný zodpovedá len za 50 % výšky škody.

20. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

21. Podľa § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

23. Podľa § 25 ods. 1 písm. u) zákona o cestnej premávke, vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest.

24. Odvolací súd pri posudzovaní veci vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, podľa ktorého dňa 05.03.2020 v čase o 15.35 hod. došlo na ulici Zlatovská v Trenčíne k stretu prevádzok 2 motorových vozidiel, a to motorového vozidla zn. BMW X6, s evidenčným číslom I., držiteľom ktorého je žalobca, vodičom ktorého bol v čase nehody A. J. a motorového vozidla zn. Škoda Superb s evidenčným číslom I., vlastníkom ktorého je L. L., v čase nehody poistený u žalovaného a vodičkou ktorého bola v čase nehody B. L.. Ku škodovej udalosti došlo pri výjazde z areálu spoločnosti VOD - EKO, a.s. Trenčín na ulicu Zlatovská v Trenčíne, pričom uvedené miesto sa nepovažuje za križovatku. Účastníkovi škodovej udalosti, vodičke motorového vozidla Škoda Superb, B. L. bola uznaná vina a zároveň uložená bloková pokuta vo výške 10 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb., spáchaný porušením § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Pri strete prevádzok došlo k poškodeniu vozidla žalobcu, jeho oprava bola vykonaná v autorizovanom servise T.O.B. s.r.o. (BMW Service) a za vykonanú opravu bola servisom vystavená faktúra č. 2020300736 zo dňa 02.04.2020 vo výške 3.174,53 eur, ktorú žalobca uhradil. Z vykonaného dokazovania a z výsluchu svedkov vyplynul priebeh dopravnej nehody tak, že z areálu spoločnosti VOD-EKO, a.s. na ulici Zlatovská v Trenčíne vychádzalo na hlavú cestu vozidlo zn. Škoda Superb, ktorého vodičkou bola B. L., vozidlo odbočovalo doľava a dalo prednosť vozidlu zn. BMW X6 (ktorého vodičom bol A. J.) idúcemu po hlavnej ceste. Vozidlo zn. BMW X6 prechádzajúce po hlavnej ceste zastavilo na hlavnej ceste bez toho, aby si to vyžadovala situácia v cestnej premávke a následne došlo k stretu dvoch motorových vozidiel zn. BMW X6 a zn. Škoda Superb a k škodovej udalosti, o čom svedčí predložená fotodokumentácia a oznámenie o škodovej udalosti, v zmysle ktorých bola na vozidle zn. BMW X6 poškodená zadná ľavá strana a na vozidle zn. Škoda Superb bola poškodená predná pravá strana, vrátane pravej časti kapoty.

25. Vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v danom prípade súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, výsluchoch svedkov a priebehu dopravnej nehody správne vyhodnotil a správne právne posúdil vzniknutý nárok na náhradu škody ako zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Súd prvej inštancie

sa náležitým spôsobom vysporiadal so splnením podmienok na vyvodenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku je zodpovednosťou objektívnou, pri ktorej sa na vznik zodpovednostného vzťahu nevyžaduje zavinenie. Obdobne nie je pre vznik zodpovednosti relevantný protiprávny úkon (protiprávne konanie zodpovedného subjektu), a to aj napriek tomu, že protiprávny úkon vo forme porušenia zákonnej povinnosti (či už povinnosti zakotvenej v Občianskom zákonníku alebo osobitnými predpismi súkromnoprávnej alebo verejnoprávnej povahy, napr. zákon o cestnej premávke) môže byť v konkrétnom prípade prítomný. Ani prítomnosť protiprávneho úkonu však nemení charakter zodpovednosti podľa § 427 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, východiskovou požiadavkou vzniku ktorej je, aby škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku (napr. náraz motorovým vozidlom vo veľkej rýchlosti).

26. Odvolací súd sa zaoberal aplikáciou ustanovenia § 431 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje stret prevádzok. Uvedené ustanovenie rieši rozvrhnutie zodpovednosti medzi dvoma alebo viacerými prevádzkovateľmi dopravných prostriedkov, prevádzky ktorých sa stretli, pričom v dôsledku tohto stretu prevádzok došlo ku vzniku škody. Nároky týchto prevádzkovateľov na náhradu škody sa posudzujú podľa miery spoluúčasti na spôsobení škody. Z formulácie § 431 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ho možno aplikovať výlučne iba vo vzťahu k nárokom prevádzkovateľov medzi sebou navzájom, t.j. vo vzťahu k takej škode, ktorá vznikla týmto prevádzkovateľom, pričom musí ísť o prevádzkovateľov v zmysle ustanovenia § 427 ods. 1 alebo § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pod pojmom stret prevádzok považovať nielen stret samotných dopravných prostriedkov, ale v prípade, že je súčasťou prevádzky dopravy aj určité dopravné zariadenie, aj stret dopravného prostriedku s takýmto dopravným zariadením inej prevádzky. Pojem stret prevádzok zahŕňa tak priamy stret prevádzok, t.j. priamy stret prevádzok, t. j. priamy fyzický kontakt dvoch dopravných prostriedkov, ako aj nepriamy stret prevádzok, t. j. vzájomné pôsobenie prevádzok na seba bez reálneho fyzického kontaktu dopravných prostriedkov. Pojem účasť na spôsobení škody nevyjadruje nevyhnutnú mieru zavinenia daného prevádzkovateľa, ale mieru, ktorou sa povaha jeho prevádzky spolupodieľa. Nie je tým ani vylúčené, že u niektorého z prevádzkovateľov bude tou skutočnosťou (prípadne u všetkých), ktorá viedla k stretu prevádzok a k vzniku škody, zavinený protiprávny úkon (napr. prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti, nedanie prednosti v jazde). Zavinené konanie alebo opomenutie prevádzkovateľa, ktoré bolo vo vzťahu k príčinnej súvislosti so vznikom škody, predstavuje v tom prípade iba objektívnu mieru účasti na vzniku škody. Situáciu stretu prevádzok, kde u jedného z prevádzkovateľov bolo prítomné zavinenie, pričom u druhého prevádzkovateľa takéto zavinenie nebolo možné identifikovať, nemožno bez ďalšieho posudzovať v zmysle, že zavinenie nebolo možné identifikovať a taktiež nemožno bez ďalšieho posudzovať v zmysle, že zavinenie jedného vylučuje spoluúčasť druhého. Aj prevádzkovateľ, ktorý sa na strete nepodieľal svojím zavinením, bude v rámci vypořádania medzi prevádzkovateľmi znášať tú časť zodpovednosti, ktorá je spätá s objektívnymi skutočnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke a sú v príčinnej súvislosti so vznikom škody (napr. nezavinená technická chyba dopravného prostriedku, ktorá bola jednou z príčin vzniku škody pri strete). Platí, že zavinené konanie alebo opomenutie prevádzkovateľa nemožno bez posúdenia ďalších relevantných okolností posudzovať ako vyšší podiel účasti na spôsobení škody. Vypořádanie podľa spoluúčasti na vzniku škody predpokladá zhodnotenie všetkých skutkových okolností daného stretu prevádzok, pričom dôraz treba klásať na tie okolnosti, ktoré boli hlavnými príčinami vzniku škody (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/550/2015).

27. V prejednávanej veci je žalobca prevádzateľom motorového vozidla zn. BMW X6 a prevádzateľom vozidla zn. Škoda Superb je L. L., ktorý mal v čase škodovej udalosti poistené motorové vozidlo u právneho predchodcu žalovaného v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vodičmi týchto motorových vozidiel síce boli osoby odlišné od ich prevádzateľov, avšak zodpovednosť prevádzateľov motorových vozidiel nie je touto skutočnosťou dotknutá, keď prevádzatelia zodpovedajú za škodu pri strete prevádzok podľa § 427 a § 431 Občianskeho zákonníka podľa miery svojej účasti na jej vzniku na základe objektívneho princípu, a to aj prostredníctvom vodičov týchto vozidiel a ich zavineného porušenia pravidiel cestnej premávky v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

28. Odvolací súd mal z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie za preukázané, že ku vzniku škody (škodovej udalosti), ktorá je predmetom tohto konania, prišlo osobitou povahou dopravného

prostriedku, resp. stretom vyššie uvedených motorových vozidiel. Je nepochybné, že k vzniku škody došlo na základe zavinenia vodičky motorového vozidla zn. Škoda Superb, ktoré spočívalo v porušení povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ale aj na základe porušenia pravidiel cestnej premávky zo strany vodiča motorového vozidla zn. BMW X6 podľa § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, keď vodič zastavil motorové vozidlo, hoci to nevyžadovala dopravná situácia, a to na mieste, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel, pričom uvedenými porušeniami pravidiel cestnej premávky zo strany obidvoch vodičov motorových vozidiel došlo k stretu prevádzok. Aj napriek tomu, že v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, kde sa neskúma zavinenie, medzi stranami teda nebolo sporné, že jednou z príčin dopravnej nehody bolo porušenie povinnosti vodičky motorového vozidla zn. Škoda Superb, a to tým spôsobom, že sa nevenovala plne vedeniu motorového vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, čo vyplynulo zo záznamu o škodovej udalosti, v ktorom vyhlásila, že uznáva vinu za dopravnú nehodu a zároveň jej bola uložená bloková pokuta vo výške 10 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. S poukazom na ust. § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok.

29. Pokiaľ žalobca namietal, že vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb porušila aj ďalšie pravidlo v cestnej premávke v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to povinnosť dať prednosť v jazde motorovému vozidlu zn. BMW X6, uvedené v konaní nebolo preukázané svedeckými výpoveďami a ani z fotodokumentácie. Z výpovede vodičky motorového vozidla zn. Škoda Superb B. L. vyplynulo, že s vozidlom vychádzala z areálu VOD-EKO, a.s. na hlavnú cestu, zaregistrovala vozidlo zn. BMW X6 prechádzajúce po hlavnej ceste sprava, ktorému dala prednosť a následne vyšla z areálu na hlavnú cestu smerom doľava a zaradila sa za vozidlo zn. BMW X6, ktoré náhle zastavilo, čo potvrdila aj svedkyňa M. K., spolujazdkyňa vodičky vozidla zn. Škoda Superb. Vodič motorového vozidla zn. BMW X6 A. J. v rámci výpovede uviedol, že v čase prechádzania cez križovatku nezaregistroval vozidlo zn. Škoda Superb. Taktiež ani z predloženej fotodokumentácie nevyplývalo, že by vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb pri odbočovaní na hlavnú cestu a výjazde z areálu nedala prednosť motorovému vozidlu zn. BMW X6, keď v zmysle stôp stretu obidvoch motorových vozidiel došlo k poškodeniu ľavej zadnej strany motorového vozidla zn. BMW X6 a k poškodeniu pravej prednej strany vrátane pravej časti kapoty motorového vozidla zn. Škoda Superb. Na základe takto zisteného skutkového deja možno konštatovať, že ku škodovej udalosti, resp. k stretu motorových vozidiel, došlo až následne, keď vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb, vychádzajúca z areálu na hlavnú cestu, dala prednosť motorovému vozidlu zn. BMW X6 idúcemu po hlavnej ceste. Vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb tak neporušila žalobcom namietanú povinnosť v zmysle § 21 ods. 1 v spojení s § 2 písm. b) zákona

č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to dať prednosť v jazde, keď pri výjazde na hlavnú cestu žiadnym spôsobom neobmedzila vodiča motorového vozidla zn. BMW X6, ktorý mal prednosť v jazde, takým spôsobom, že by bol vodič nútený vzhľadom na okolnosti náhle zmeniť smer jazdy, prípadne rýchlosť jazdy a zároveň k náhlemu zastaveniu vozidla

zn. BMW X6 nedošlo pre konanie zo strany vodičky vozidla zn. Škoda Superb. Nemožno sa stotožniť ani s odvolacou námietkou žalobcu, že vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb sa mohla vyhnúť motorovému vozidlu zn. BMW X6 intenzívnym brzdením alebo prejdením do protismeru, nakoľko zavinenie na strane vodičky vozidla zn. Škoda Superb spočívalo práve v nedostatočnom venovaní sa vedeniu vozidla a v nesledovaní situácie v cestnej premávke. Z uvedeného je zrejmé, že ak by sa plne venovala vedeniu motorového vozidla a sledovala situáciu v doprave, mohla by sa vyhnúť zrážke, resp. stretu motorových vozidiel, preto vodičke nie je možné takéto konanie pričítať dvakrát ako zavinenie, a to aj za situácie, keď k stretu motorových vozidiel došlo bezprostredne po výjazde vodičky vozidla zn. Škoda Superb z areálu na hlavnú cestu, po ktorej idúce vozidlo zn. BMW X6 náhle zastavilo a vzhľadom na všetky okolnosti a konanie zo strany obidvoch vodičov bolo z časového hľadiska a z hľadiska vzdialenosti vozidiel veľmi nepravdepodobné, aby sa vodička vozidla zn. Škoda Superb vyhla zrážke vozidiel.

30. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka, keď je nepochybné, že škoda vznikla v kolízii dopravných prostriedkov a zároveň miera účasti na dopravnej nehode bola

na základe zisteného skutkového stavu na strane vodičky motorového vozidla zn. Škoda Superb a vodiča motorového vozidla zn. BMW X6 rovnaká, preto je dôvod na uplatnenie rozdelenia zodpovednosti. K uvedeným záverom odvolací súd pristúpil z dôvodu, že obaja vodiči porušili pravidlá a predpisy o cestnej premávke v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho došlo ku kolízii dopravných prostriedkov. Z dôvodu tejto kolízie vznikla na motorovom vozidle vo vlastníctve žalobcu škoda, ktorá bola vyčíslená na sumu 3.174,53 eur, ktorú sumu v konaní žalovaný nenamietal. Ku vzniku škody prišlo

v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla na strane obidvoch vodičov. Teda boli dané všetky dôvody na vyodenie zodpovednosti za škodu. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že vodič vozidla BMW X6 neporušil pravidlá cestnej premávky podľa ust. § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to zákaz zastaviť a stáť, keď podľa žalobcu o zastavenie a státie v právnom zmysle nešlo, keď zastavením sa v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. y) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke rozumie uvedenie vozidla do pokoja na čas nevyhnutne potrebný na urýchlené nastúpenie alebo na vystúpenie prepravovaných osôb alebo na urýchlené naloženie, alebo na zloženie nákladu. Odvolací súd konštatuje, že zákaz zastavenia a státie v zmysle ust. § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je potrebné vykladať tak, že ide o také zastavenie alebo státie s vozidlom na miestach, kde je možnosť ohrozenia bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo možnosť obmedzenia jazdy vozidiel, pričom v spojení s ust. § 2 ods. 2 písm. y) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke nemožno zákaz zastavenia a státie s vozidlom vykladať tak, že k porušeniu tohto zákazu dôjde len takým konaním vodiča, keď vozidlo zastaví za účelom urýchleného nastúpenia alebo vystúpenia prepravovaných osôb alebo za účelom urýchleného naloženia alebo zloženia nákladu. Takýto výklad predmetného ustanovenia by tak nezohľadňoval a neriešil rôzne situácie, ktoré môžu nastať v cestnej premávke a v bežnej praxi by to znamenalo, že v prípade obmedzenia bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zastavením motorového vozidla by vodič nezodpovedal za takéto konanie a zodpovednosť by bola vodičovi vyodená len za situácie, ak by k zastaveniu vozidla došlo za účelom nastupovania a vystupovania osôb, čo je neprijateľné a prieči sa výkladu a zmyslu ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. V konaní nebolo sporné, že motorové vozidlo

zn. BMW X6 zastavilo na hlavnej ceste, čo vyplynulo z výpovede svedkov, predovšetkým z výpovede vodiča vozidla BMW X6, ktorý uviedol, že vozidlom prechádzal po hlavnej ceste, keď mu zazvonil mobilný telefón s tým, aby nakúpil v železiarstve a nakoľko prešiel odbočku do areálu VOD-EKO, zastavil vozidlo a zaradil spiatočku. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je zrejmé, že vodič vozidla zn. BMW X6 zastavil na hlavnej ceste pri rýchlosti 50 km/h

bez toho, aby si to vyžadovala dopravná situácia, prípadne, aby sa na ceste nachádzala nepredvídateľná a neočakávaná prekážka, pričom takýmto zastavením vozidla dochádza k ohrozeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo k obmedzeniu jazdy ostatných vozidiel. Bez ohľadu na žalobcom namietanú skutočnosť, že na mieste, kde vodič motorového vozidla zn. BMW X6 zastavil, nebol zákaz zastavenia a státie, uvedené nemá vplyv na to, že vodič zastavením vozidla na hlavnej ceste porušil pravidlá cestnej premávky podľa § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, keď zastavil motorové vozidlo, hoci to nevyžadovala dopravná situácia, a to na mieste, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel. S poukazom

na uvedené skutočnosti, odvolací súd mal za to, že príčinou škodovej udalosti, resp. stretu prevádzok motorových vozidiel, bolo aj porušenie pravidiel cestnej premávky vodiča motorového vozidla zn. BMW X6 spočívajúce v zastavení na hlavnej ceste.

31. Žalobca v danom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody vo výške 3.174,53 eur voči poisťovateľovi (právnomu predchodcovi žalovaného). Intenzita zavinenia oboch vodičov spočívajúca vo vyššie uvedených porušeníach pravidiel cestnej premávky je podľa názoru odvolacieho súdu rovnaká a pokiaľ neboli preukázané iné okolnosti účasti prevádzateľov

na spôsobenej škode, záver súdu prvej inštancie o ich miere účasti na škodovej udalosti v pomere 50:50 bol správny. Poisťovateľ zodpovedá za škodu v rozsahu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom v zmysle § 5 ods. 2 písm. a) tohto zákona je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený bez súhlasu poisťovateľa uzná povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa tohto zákona. Pokiaľ vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb uznala vinu, čo v konaní nebolo sporné, uznala tým povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré bolo v tomto prípade 50 %

zo spôsobenej škody, preto súd prvej inštancie správne aplikoval uvedené ustanovenie § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., keď nárok žalobcu voči žalovanému ako poisťovateľovi bol vo výške 50 %, resp. vo výške 1.587,27 eur a vo zvyšnej časti dôvodne žalobu zamietol.

32. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšujúcej časti zamietajúceho výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania, ktorý zohľadňoval procesný úspech strán sporu, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. S prihliadnutím na to, že žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný požadované úroky zaplatil, čo žalobcu viedlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).